

Winther: Jeg vil tillade mig at sige et Par Ord med Hensyn til Forslaget angaaende Premierlieutenanternes Stilling. Den ærede Ministers Udtalelser og en Yttring af et æret Medlem om, at der ingen Udflugt var til, at Lønningslovens Revision kunde blive tilendebragt i denne Samling, har gjort mig betænkelig. Det er dog kun den yngste Lønningsklasse, der har 450 Rd. Vi have med Hensyn til andre Statsmedlems- og Bestillingsmænd i denne Session gjort nogle Undtagelser ligeoverfor dem, der vare lavest lønede, og jeg maa derfor tilføje, at dersom der forelaa et Forslag om at give en Lønningsforhøjelse til den lavest lønede Del af Premierlieutenanterne, vilde jeg stemme derfor; men et saadant Forslag foreligger ikke. Det Forslag, der foreligger, gaar ud paa, at man skal give alle Premierlieutenanter, baade dem, der have 750 Rd. og 600 Rd., og dem, der have 450 Rd., 50 Rd. mere. Jeg tror, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har Ret i, at man ikke skal gaa ind herpaa ved en saadan midlertidig Foranstaltning; men dersom der ved 3die Behandling fremkom et Forslag om at give de Premierlieutenanter, der have 450 Rd., et Tillæg af 50 Rd., vilde jeg for mit Vedkommende stemme derfor, idet det forekommer mig, at 450 Rd. er for lidt for en Mand i den Stilling, naar man ser hen til, hvorledes alle Fornødenheder ere flegne, og naar man tillige tager Hensyn til de Fordringer, der gjøres til en saadan Mand. Jeg har kun villet bemærke dette, idet jeg i Øvrigt henstiller til det ærede Udvalg, om det ikke inden 3die Behandling kunde tage dette Spørgsmaal under Overveielse.

Berg: Til hvad det ærede Medlem udtalte, vil jeg dog sige, at det forekommer mig, at 450 Rd. er mere for en 22aarig Mand end 750 Rd. for en Mand paa 38—40 Aar, og, naar Et skulde være, vilde jeg være mere tilbøjelig til at give 50 Rd. strax til Lønninger paa 750 Rd., end give et saadant Tillæg til Lønninger paa 450 Rd. Forholdene ere naturligvis ikke overalt ens; men man bør ikke glemme, at Lieutenanterne ofte blive lidt gamle, inden de kunne komme videre. Den ærede Ministers Udtalelser glædede mig; jeg hører altsaa, at der ikke med Hensyn til det Omhandlede er nogen forskjellig Opfattelse mellem os.

Lvernøes: Skjøndt de Bemærkninger, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fremsatte, i Hovedsagen ere rigtige, vil jeg dog bemærke, at lidt Forskjel maa der gjøres derved, at ikke alle Medlemmer i yngste Lønningsklasse ere 22 Aar, men at de stige endog ikke saa ganske lidt i Alder. Smidterid forekommer det mig dog, at der er meget rimelig Grund til ikke at begrænse Tillæget til denne Klasse, men at give det helt igjennem, naar man over-

hovedet vil give saadanne Tillæg, idet en Gage paa 750 Rd. ikke er synderlig høi for en Mand, der har tjent mellem 12 og 19 Aar, saaledes at hvad den Ene har Fordring paa paa Grund af sin mindre Gage, har den anden et Krav til ved sin lange Tjenestetid og den Stigning i Fordringerne til Livet, som altid knytter sig til den ældre Alder. Jeg skal ikke strides med det ærede Medlem lige overfor om, hvis Erfaringer der ere de bedste med Hensyn til Veligheder i Provindserne, men kun sige, at efter den Erfaring, jeg har høvt fra mine Bekendte, ikke fra en, men fra mindst 3 Byer, har det vist sig som en saavarig Tilstand, at det ikke kan betragtes som en Overgangstilstand, at det næsten har været umuligt her at faae en Velighed for en Pris, der nogenlunde svarer til den, der betales i Kjøbenhavn. Det glædede mig meget at høre, at det ærede Medlem fra Møen (Højsen) erkendte, at det gode Forhold mellem Hæren og Befolkningen havde været i stadig Udvikling. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem ligeledes vil erkende, at denne Udvikling i Øvrigt ikke skrives sig fra den allerførste Tid, men at det er en Periode af nu over en Snes Aar, hvori denne Udvikling er gaaet for sig, og at i den første Del af denne Periode dette Forhold ikke har kunnet sættes i Forbindelse med Bestemmelserne angaaende Kommunestatterne, der først ere komne frem i den allerførste Tid. Jeg tror i det Hele, at det gode Forhold mellem Hæren og Befolkningen hviler paa ganske anderledes solide Grundpiller, end at det skulde kunne roffes ved en saa ubetydelig Bestemmelse, som jeg tror, den heromhandlede maa kaldes. Hvad der for mig vilde være Hovedsagen her, var, hvis jeg kunde komme til Erkendelse om, at Kommunerne virkelig vilde komme til at lide noget betydeligt Tab ved en sliq Bestemmelse. Dersom det var Tilfælde, vilde jeg ganske sikkert ikke selv have tilraadet den, men naar man undersøger denne Sag næiere, og ser, hvad for Militære her er Tale om i en Garnison, hvilket ringe Antal det er, saa vil man erkende, at det Tab, Kommunen derved vil kunne lide, vil være saa godt som forsvindende, hvori mod det for den Entelte paa flere Steder endog saa kan bliuet meget betydeligt, og jeg vil tilføje, at det maaste bliver allerstærkest og betydeligst for de ringere lønede Klasser, for Underofficersklassen, naturligvis forsaavidt de Raagjældendes Indtægt naaer op over den Grænse, her er Tale om. Det ærede Medlem for Bornholm (Dam) gjorde nogle Bemærkninger, som netop syntes mig i høj Grad at tale for, at man gif ind paa Forslaget. Han gav nemlig nogle Dplysninger om, som han kaldte det, en ministeriel Vilkaarlighed, hvorved det ofte paalagdes Kommuner i en kort Tid at afgjøre deres Gjæld. Men det ærede Medlem vil se, at naar en Officer er saa lykkelig at komme til en saadan Kommune, netop naar en sliq Vilkaarlighed indtræder, og saa atter er saa lykkelig